

היו לה יחסים טובים עם הבוס שלה. היא נסעה איתו לחוף-לארץ. זאת אומרת, היא ועוד כמה עובדות והבוס שלה. אני ראיתי את זה בענן די טובה. אם זה בשביל העבודה שלה, ואם היא רוצה להתקדם, זה לא הפריע לי.

אחרי כמה זמן קנינו דירה. היה חסר לנו בערך 40 אלף לירות, ואז פנינו לבוס שלה והוא התחיל לעזור לנו. באיזה שהוא מקום אני התחלתי להתפכח ולהריר גיש שאני עושה טעות, שאני פונה לבן אדם זר. התחלתי לחשוב כל מיני דברים בכיוון לא נכון, שאולי יש לה יחסים איתו או דברים כאלה. אז ביקשתי ממנה — יותר נכון, מהבוס שלה — שהיא תעזוב את העבודה. או הוא אמר לי: 'טוב, אם אתה רוצה שהיא תעזוב את העבודה, תגיד'.

הרקע של הגירושין שלנו, אני הושב, היו היחסים שיש לה עם הבוס. אני האמנתי שיש להם יחסים, וכך גם שמעתי מהעובדים שם. התחלתי לבקש ממנה לעשות יחסים מיניים, אז היא התחילה לסייב... בגלל כל זה עזבתי את העבודה והתחלתי לשתות.

היא רצתה להתגרש ממני וחיפשה סיוע. אני לא יודע אם רציתי להשתמש בכוח. אני יודע שהתחלתי לשתות קצת, בגלל העצבים, והייתי פועל לפי השתייה ולא לפי המחשבה. ניסיתי לומר איתה, ניסיתי להסביר לה שיש לנו ילד, וכל העסק הזה. היא רצתה להבין או לא רצתה להבין, אני לא יודע, אז המשכתי לשתות. אני מודה שתקפתי אותה כשהיא לא

משה ובת-שבע כהן ביום כולדותיהם על פי ההלכה האנגלית

לבעול לאנוס את אשתו?

הסכימה. לא הייתי במצב רגיל. הייתי שתי. כשאני מסתכל על זה היום, אני רואה שזו דרך מחשבה לא נכונה והו. עד כאן דברי הנאשם.

משה נשא את בת-שבע לאשה בתקופת שירותי הצבאי. היא היתה או בחודש החמישי להריונה. בני הזוג גרו תחילה בדירה שכורה, ואחרי שהצליחו לגייס כספים קנו את דירתם בקטמון. דירה זו נמכרה אחרי גירושיהם והכסף שימש לכי סיוע החובות. מה שגותר חולק בין בני הזוג.

משה כהן, בן ה-27, מתפרנס מעבוד דוח שיפוצים בבתיים. מזה כשלושה חודשים הוא אינו עובד. כל העסק הזה (המשך בעמוד 46)

הזוג כהן ליד מיגדל-דוד קצת באשמתי

הזוג כהן בטיוח קצת באשמתי

בית-המישפט נאלץ, איפוא, לפסוק ב-סוגיה יוצאת-דופן זו.

העדה המרכזית במישפט היתה המתיר מתלוננת עצמה, בת-שבע כהן. היא הווי מנה עליידי התובע, עורך-הדין דויד פלד מן. בת-שבע גישה למשה לפני שלוש שנים, כמה חודשים אחרי האנוס התגרשו בני הזוג. להם ילד בן שנתיים וחצי. לפי תנאי הגירושין הועבר הילד לרשות אמו, והדירה המשותפת של בני הזוג נמכרה. תכולתה הועברה לידי האם.

עדותה של בת-שבע הפתיעה את הנר-כחים בבית-המישפט. היא גילתה התחשבות בות במניעים שהביאו את בעלה לשעבר לאנוס אותה, וביקשה מבית-המישפט להקל בעונשו.

סיפרה בת-שבע כהן לבית-המישפט:

אני רוצה לומר שחלק מכל מה שקרה היה קצת באשמתי. אני הגעתי למסקנה, שאני לא רוצה לחיות איתו יותר, וכמוכן גרמתי לו לכל המעשים האלה. כיום אני מצטערת. אני מבינה אותו.

אני רציתי להתגרש ממנו ופניתי לעורך-דין, הוא שיכנע אותי שכל דבר שקור לה, כדאי לפנות למישטרה. לכן התלוי נתתי. היתה לי מטרה להתגרש. בינתיים התגרשנו, אבל אנחנו ביחסים טובים מאד. הוא בא כל יום לראות את הילד ואנחנו גם נפגשים בגלל. אין לי שום דבר נגדו. למען האמת אני קצת עשיתי מזה עניין, מכיון שהיתה לי מטרה להתגרש, והוא לא רצה להתגרש. הוא רצה לחיות איתי ועם הילד, ואני חשבתי שהדרך היחידה לקבל את מה שאני רוצה זה להביא אותו לכל מיני מתחים ומצבים, שאם היה אחרת אני בטוחה שהוא לא היה מגיע למצב הזה.

עד כאן דברי המתלוננת. אחרי אשתו לשעבר, עלח לדוכן חזעים הנאשם עצמו. גירסתו העלתה פרטים נוספים.

סיפר משה כהן לבית-המישפט: כמו שאתם יודעים התחתנו. היא עבדה בבריטוח לאומי והיינו די טוב, עד שנולד לנו הילד והיא עזבה את מעבודה ונכנסה לעבוד במקום אחר.

פניגור גורן אין אונס

ארצות-הברית סערה לאחרונה כתוצאה ממיקרה דומה. בעל הועמד לדין בגין אונס אשתו. הנושא עורר גל של תגובות מצד אירגוני-נשים והתנועות הפמיניסטיות, שדרשו להרשיע את הנאשם ולגזור עליו עונש כבד. אחרי התלבטויות ממושכות החליט בית-המישפט האמריקאי לר-כות את הנאשם.

„התחלתי לשתות“

הפרקטיקות בישראל נמנעה עד כה מלהעמיד לדין פלילי בעלים שנסו תיהם התלוננו כי נאנסו עליהם. בעיות מסוג זה נפתרו, בדרך כלל, מחוץ לבית-המישפט. לפחות במיקרה אחד סירב בית-המישפט, בעבר, לדון בתביעה אורחית של אשה, שטענה כי נאנסה עליידי בעלה. השופט קבע אז, כי זהו עניין שבינו לבין ואל לו, לבית-המישפט, להתערב בכך.

משה כהן זכה, איפוא, להיות הנאשם הראשון בארץ שהוגשה נגדו תביעה פלילית בגין אונס אשתו. הוא הודה בעובד דוח המיוחסות לו בכתב-האישום. פרקי ליטו, עורך-הדין יאיר גולן, טען כי ב-מיקרה של בעל ואשתו מעשים אלה אינם בכחנת אונס.

נאשם כהן יש זכות